

25. nedjelja kroz godinu A

*Blizu je Gospodin svima koji ga prizivlju,
svima koji ga zazivaju iskreno. (Ps 145,18)*

Prvo čitanje

Izaija 55,6-9

Tražite Gospodina dok se može naći, zovite ga dok je blizu! Nek bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek se vrati Gospodinu koji će mu se smilovati, k Bogu našem jer je velikodušan u praštanju. Jer moje misli nisu vaše misli i puti moji nisu vaši puti – riječ je Gospodnja. Visoko je iznad zemlje nebo, tako su visoko puti moji iznad vaših putova i misli moje iznad vaših misli.

Drugo čitanje

Filipljanima 1,20c-24.27a

Braćo i sestre! Krist će se uzveličati u mom tijelu, bilo životom, bilo smrću. Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak! A ako mi živjeti u tijelu omogućuje plodno djelovanje, što da odaberem? Ne znam! Pritiješnjen sam od ovoga dvoga: želja mi je otići i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje; ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas. Samo me podnašajte dostojno evanđelja Kristova.

Evandjelje

Matej 20,1-16a

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.' I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako. A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.' "

"Uvečer kaže gospodar vinograda svom upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počеше mrmljati protiv domaćina: 'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.' "

"Nato on odgovori jednomu od njih: 'Priatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovom posljednjemu dati kao i tebi. Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?' Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji. "

Za razmišljanje

Nezaposlenost nije tek fenomen našeg vremena. I u Isusovo vrijeme su ljudi bili konfrontirani tim problemom. Oni koji nemaše posla, našli su se svako jutro na tržnici u nadi, da će ih neki posjednik unajmiti za rad na svom polju ili u svom vinogradu za jedan dan. Ti su radnici dakle radili zajednu nadnicu.

Bitna se točka u današnjem evanđelju nalazi na kraju prispodobe. Moramo priznati, da osjećamo nelagodnost, posvjestimo li si, da i oni, koji posljednji dođu na posao, isto zarade kao i oni prvi. Domaćinovo nam ponašanje, koje kao da proturiječi elementarnim pravilima socijalne pravde, izgleda nepravedno. Ako je Božje kraljevstvo zaista slično toj prispodobi, onda se tu radi o kraljevstvu sasvim drugačijem od ljudskih načela i logike. Ova pouka biva još tvrđom pogledamo li okolnosti u kojima je Isus iznosi; on je pripovijeda, kako bi se opravdao pred napadima i predbacivanjima, da više voli društvo osoba sumnjive pojave i lakšeg načina življenja od društva časnih sugrađana. Jednom je već odgovorio na takvo predbacivanje u tome što je naglasio, da ne trebaju zdravi liječnika nego bolesni. Ovom prispodobom još jednom pojašnjava Božji način postupanja. "Jesi li zao iz zavisti, jer sam ja dobar?" To je temeljni iskaz cijele prispodobe. Na neobično domaćinovo držanje reagirali smo prema načelima ljudske pravde i zaboravili na velikodušnost i ljubav, koje slijede vlastite zakone. ("Ovim posljednjima želim dati isto toliko kao i tebi.") Ljudski je način mišljenja preuzak, da pronikne tu nepojmljivu Božju ljubav.

Ponekad čujemo iz usta nekog kršćanina: "Ni Crkva više nije ono što je nekad bila. Umjesto da bude kuća istinitih, prakticirajućih i besprijekornih kršćana, obraća se onima kojima je svejedno, bezbošcima i onima, koji nemaju ni moći ni dobar glas...". Hvala Bogu! To bi naime moglo značiti, da se Crkva konačno orijentira prema Božjem načinu postupanja. Kad bismo svoju posljednju riječ prepustili dobrome, a ne našem pojmu pravednosti, kraljevstvo bi Božje bilo živo među nama.